

dervisningstime, Købstæderne 100 Øre og København samt Frederiksberg 125 Øre. Det vilde være interessant for mange Kommuner at faa en saadan Lønreform gennemført. Overalt, hvor der er Friskole, vilde man gøre Kommunerne en stor Tjeneste ved at acceptere en saadan Ordning. Thi Lærere og Lærerinder ved de offentlige Skoler skulde ikke have 75 Øre pr. Time for samtlige undervisningspligtige Børn i Kommunerne, men kun for dem, der gik i den offentlige Skole. Naar der saa ingen gik der, fik Kommunekassen ingen Udgift til Lærere og Lærerinders Lønning; det blev Staten, der kom til at betale det alt sammen. Lærere og Lærerinder skulde jo have 1,200 Kr. i Grundløn, men naar ingen af Beboernes Børn søgte den offentlige Skole, vilde Kommunekassen slippe for at betale noget som helst. Det var et kuriøst Resultat, der vilde komme ud deraf. Fik man en saadan Lov, vilde Friskolerne tage sig en billig Latter. Overalt i de Sogne, hvor der var enten helt eller delvis tomme offentlige Skoler, vilde der kunne gives store Præmier til Beboerne til Lettelse af deres Udgifter med Hensyn til Skolevæsenet. Socialdemokraterne maa vist helst overveje den Tanke en Gang til, før de sætte den i Ændringsforslags Form. Det er formodentlig, fordi Tanken ikke har været rigtig bearbejdet, at de nøjes med at kaste den ind i Betænkningen.

I Spørgsmaalet om Skolernes Renholdelse slutter jeg mig til det Flertal, der mener, at vi maa bort fra det uheldige Forhold, der mange Steder er kommet ind mellem Sogneraadene og Lærerne, fordi man i Loven om Bekæmpelse af Tuberkulose gennemførte den Bestemmelse, at Skolelokalernes Renholdelse skulde gaa over til Kommunen. Den ærede Ordfører har vist, hvilke uheldige Resultater det har ført til. For det førte til det Resultat, at denne Udgift i mange Kommuner er uforholdsmæssig stor. I de Skoler, der ligge fjernt fra en Landsby, har det enkelte Steder ikke været muligt at faa Arbejdet gjort. Der har været holdt flere Licitationer, før det har lykkedes et Sogneraad at faa nogen til at paatage sig Skolelokalernes Renholdelse for en dog temmelig høj Betaling. Dernæst har der været Tilfælde, hvor der er udbrudt en Kamp mellem Renholdelseskonen og Skolelærerens Kone, som har været ret uhyggelig og ret uheldig. Der er Steder, hvor man efter Ministerens Skøn har delt Sol og Vind lige mellem dem, idet Ministeren har fældet en salomonisk Dom med Hensyn til, hvorledes

man skal tilvejebringe det nødvendige Materiel for at faa Skolelokalerne renholdte. Ministeriet har nemlig resolveret, at Lærerens Frue skal finde sig i, at Renholdningskonen kommer ind i hendes Bryggers og benytter hendes Grukedel til deri at varme det Vand, der skal til for at faa Skolelokalet renholdt. Men naar Spørgsmaalet saa bliver, hvorledes den stakkels Rengøringskone skal faa det nødvendige Brændselsmateriale, er Svaret, at det skal hun sørge for. Hun kan undertiden faa $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mil hver Dag at gaa med nogle Tørv og nogle Stykker Pindebrænde i sit Forklæde, før hun naar hen til Skolen, hvor hun skal bruge dette Brændsel, hun har slæbt nøjsommeligt den lange Vej til Opvarmning af Vandet, hun skal bruge. Men efter at den højtærede Ministers salomoniske Dom er fældet, har man enkelte Steder oplevet det uheldige Tilfælde, at naar Rengøringskonen kommer, er der ingen hjemme. Naar Skoletiden er endt, er der ingen Pligt for Læreren eller hans Hustru til at blive hjemme, de kunne gaa deres Vej og dreje Nøglen om. Det have de gjort enkelte Steder, hvor Krigen har været ført med størst Lidenskab — naar Kvinder føre Krig, er det, som bekendt, ikke Spøg. Der stod ikke noget i den salomoniske Dom om, at Rengøringskonen maatte bryde Vinduer og Døre op, og der har været Tilfælde, hvor hun har maattet gaa med uforrettet Sag. Saadanne Forhold kan man ikke være bekendt at bibeholde i Kommunerne, og derfor er det naturligt, synes jeg, at man ved det foreliggende Ændringsforslag bør søge at tilvejebringe den Ordning, at naar vedkommende Kommunalbestyrelse ønsker det, skal Førstelæreren paatage sig at foranledige Skolelokalerne renholdte imod den Betaling, som er foreslaaet, og som forekommer mig at være en ret rimelig Betaling i hvert Fald i de fleste Tilfælde.

Om Spørgsmaalet angaaende Pensionering af Enker og afskedigede, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) var inde paa, skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem har Ret i, at dette Spørgsmaal hører under Forhandlingen om en Pensionslov og egentlig ikke har hjemme her.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg varmt anbefaler Flertallets Forslag, hvortil jeg har sluttet mig.

Formanden: Hermed skal jeg afbryde Forhandlingerne for i Dag.